

Αντανεκλάσεις της ψυχής στο χαρτί



Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Αντανεκλάσεις της ψυχής στο χαρτί

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Αντανακλάσεις της ψυχής στο χαρτί

Copyright: Απαγορεύετε η αντιγραφή και αναδιατύπωση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου χωρίς γραπτή άδεια του συγγραφέα.

Αθήνα, Μάρτιος 2020

ISBN: 978-618-84539-7-5

Αντανακλάσεις της ψυχής στο χαρτί

Τα μάτια συλλαμβάνουν

εικόνες

συνδέονται με ήχους, μυρωδιές

δημιουργούν

μαζί

ένα σύνολο

μία εντύπωση

για το πώς είναι ο κόσμος.

Αγαπημένο μου στενάκι

Αγαπημένο μου στενάκι

με τα όμορφα σου αρχοντικά

με τα λουλούδια

να αγκαλιάζουν

τους τοίχους σου

Απ' το μπαλκονάκι σου

μαγεμένος αγναντεύω

την θάλασσα

τον κάμπο

την όμορφη ακρογιαλιά.

Άμμος

Άμμος,

λευκή μαύρη καφετιά

κάνει παρέα στις πετρούλες

όταν κοιμάται

σκεπάζετε με τα κύματα

αυτά την παίρνουν μαζί τους

στα βαθύ της θαλάσσης

και σε μία στιγμή την ξαναγυρνώ.

Μόλις είδε ένα όνειρο

σύντομο ταξίδι, ονειρικό.

Καραβάκι μικρό

Τι και αν δεν έχεις καμπίνα
και τιμόνι φανταχτερό
αυτό σου δίνει την εμορφιά σου
το κάτι το ξεχωριστό
που σε κάνει μοναδικό
το χρώμα το ταπεινό
που συνδυάζετε με τοπίο γραφικό
και δημιουργεί
συνδυασμό μαγευτικό.

Παραλία ερημική

Δύο σκαλάκια

να βγεις στην παραλία

να σε δω

να συναντήσω

δυο λέξεις να ανταλλάξουμε

και μετά να εξαφανιστώ

είσαι εκεί

είμαι εδώ.

Παραλία ερημική

την χρειάζεσαι που κε που

γιατί εκεί και μόνο εκεί

θα βρεις

τον ίδιο σου τον εαυτό.

Τοπίο καλοκαιρινό

Γλάροι

τους λέω γεια

μαζί με τον ήλιο

και τα ψάρια

δημιουργούν

φύσης αρχοντιά

σε τρία επίπεδα,

νερό, αέρα και

ουρανό

τοπίο καλοκαιρινό

γαλήνιο, σαγηνευτικό.

Πρωί χειμώνα

Κρύο πρωί χειμώνα,

σε βουνό ψηλά

χιονισμένα,

με πόλη

Με βροχή

ευκαιρία

ζεστασιάς ευκαιρία

μα να ξέρεις

που να δώσεις την ζέστη σου.

Καλύβι

Χωμένο μες τα δέντρα

με καλύβι φέρνει

απομονωμένο

σπιτάκι εξωτικό.

Να με κοιτά,

να το κοιτώ

άδειο μου φάνηκε

μα μπήκα μέσα

και κει βρήκα την γαλήνη.

Έκατσα στην πολυθρόνα

δίπλα στο τζάκι μανιωδώς

περίμενα, περίμενα.

Δάσος

Δέντρα πολλά

μεγάλα, μικρά

το δάσος μες την μοναξιά

τα δέντρα δεν μιλούν

μήτε οι πέτρες

θες να βγάλεις μια φωνή

παρ' όλα αυτά ακούς

τιτίβισμα, κελάηδισμα

ζωηρό, σου μήλα

του δάσους η μελωδία

την ψυχή να σου χαδεύει απαλά.

Ουράνια σώματα

Βασιλιάς της μέρας,

πριγκίπισσα της νύχτας

λάμπουν

στον ουρανό ψηλά

φωτίζουν τόπο

δίνουν ζωή, στη φύση

στον άνθρωπο, στην ζωή.

Χιόνι

Χιόνι,

απαλή στρώση νερού

άσπρο καθρό,

στρώνει λιβάδια, πεδιάδες, κάμπους

λέει καλημέρα

στον χειμώνα.

Ανοιξιάτικος αέρας

Άρωμα αμυγδαλιάς, γύρης

φυτών,

χρώμα ζωντανίας

η νιότη ζει

νοσταλγείς

μα δεν ξέρεις τι ακριβώς

Θες αυτό που έχεις

όχι στα μάτια

μα μέσα σου

καταχωνιασμένο.

Μίξη σε μια παλέτα

Κόκκινο χρώμα,

θα το πάρω από την ιστορία

μπλε από την θάλασσα

πράσινο από τα βουνά

καφέ απ' τους κορμούς των δέντρων

λευκό από το φως

να φτιάξω την παλέτα των χρωμάτων

να ζωγραφίσω γνώση, ιδέες κόσμο

με τα χρώματα μου μου δώσανε

να αποτυπώσω την αντανάκλαση τους,

να σπάσω την σιωπή του μαύρου.

Βραδάκι με τ' αστέρια

Τοπίο καινό

νύχτα μεγάλη

θες να βγεις έξω

βρέχει

ξυπόλυτος

γιατί;

Δεν υπάρχει τίποτα άλλο

τα αστέρια λες θες να πάρεις

και να τα φέρεις κάτω

να σου κάνουν συντροφιά

να πατήσεις μαζί τους στο νερό

να τους πεις ευχαριστώ....

Ρίζες

Πάτημα γερό

ρίζες να βγάλω και κορμό

να ριζώσω βαθιά σ' ένα όνειρο

να μην με παίρνει ο αέρας.

Αρχαίο θέατρο

Θεατής

σε αρχαίο θέατρο

ακούς λόγια

ένα σου κομμάτι ταξιδεύει

στον χρόνο

και το άλλο

μένει εκεί

σκεφθείτε τα προβλήματα

του τώρα.

Δέος, αλήθεια,

παρόν, παρελθόν

μέλλον.

Ροή

Θα δώσω χώμα, νότες
να φτάσω στον ποταμό
να με ρωτήσει τι θες
να του δώσω δυο λέξεις
και να μου επιστρέψει δυο χαρές
και μετά άρωμα
περπατώ δέντρο δέντρο
ακολουθώ τη ροή
και βλέπω να ρέουν
ανθρώπων προβλήματα,
σκέψεις μαύρες
προς καταρράκτη
έτοιμες να εξαφανιστούν.

Καλάθι

Να βάλω χαρά λίπη, φόβο, μοναξιά
σε ένα καλάθι ασπρόμαυρο
σαν εμένα
από την μια με μαργαρίτες κι' ηλιοτρόπια στολισμένο
απ' την άλλη λουλούδια μαραμένα
ο κηπουρός της κοινωνίας δεν τα πότισε
και το καλάθι
έχει παντού αγκάθια
δεν μπορείς να κλέψεις από μέσα
είναι εκεί
και που και που δίνει καμία παπαρούνα
και παίρνει λίγο νερό για τα μαραμένα
λουλούδια του.

Παράθυρο ανοιχτό

Σε επαγρύπνηση

ανοίξτε το παράθυρο

να πάρουν αέρα οι σκέψεις.

Έρθε καλοκαίρι

αυτές τι θα γίνουν

ανοίξτε σας λέω να πάρουν λίγο αέρα

δεν βλάπτει

πρέπει να δροσιστούν

πεθαίνουν εύκολα

όταν ο νους κοιμάται

στού καλοκαιριού την ζέστη.

Πόλεις

Ο ήλιος δύει

κρύβετε πίσω από

βουνό

εγώ αφήνω πίσω

πόλεις

και πάω να τον βρω

μια εξοχή για μένα

μην μείνει το νόημα νηστικό

μποτιλιάρισμα στον δρόμο

για μια χούφτα παραμύθι

κόσμος έρχεται κόσμος φεύγει

λαοθάλασσα.

Βγαίνω από την γραμμή

δεν αντέχω το μποτιλιάρισμα

θέλω να κολυμπήσω σε άλλα νερά

ψάρι μικρό

μη πιαστεί στα δίχτυα.

Φωνής φονιάς

Κάπου παραφυλά

φωνής φονιάς

θέλω να ω όχι μα δεν μπορώ

πυροβολούν την ελπίδα

καίνε την αγάπη

της ευδαιμονίας κόβουν το κεφάλι

τρέχω

στα πέντε βήματα

βλέπω την μάνα δημοκρατία

της περάσαν χειροπέδες

τρέχω

οι τοίχοι τον σπιτιών λιώνουν

σκοντάφτω,

με πιάνουν.

Κύμα την νύχτα

Το κύμα σκεπάζει

της νυκτός τα πάθη

από μελόδραμα βγαλμένα

φωνάζει ότι δεν χωράνε λάθη

έχουν ξεθωριάσει τα γράμματα στην άμμο

κάποιος πρέπει να τα ξαναγράψει.

Νότα

Πιάστηκε μια νότα

αλλοτινή

απ' της γραμμές του πενταγράμμου

ήθελε να πάει στο διάστημα

μα βγάλει χρώμα, μυρουδιά

και τότε βρήκε μια

ωραία μελωδία

για να ταξιδέψει

σε έναν κόσμο μυθικό

φτιαγμένο από συναίσθημα.

Πόρτες

Στην ζωή

πόρτες ανοίγουν

πολλές

μα πρέπει να προσέξεις

να σκεφτείς

σε ποια απ' αυτές

θα μπεις

και πρόσεχε

κει όπου οδηγούν

υπάρχουν πονηροί

που θα σε εκμεταλλευτούν

κάθε πόρτα είναι

ταιριαστή

στον άνθρωπο

που ξέρει ακριβός

μέσα τι θα βρει.

Η έρημος

Κει όπου δεν έχει πολλή ζωή

πρέπει να ρίξει μια ματιά

κλεφτή

η ψυχή

να της δείξει η φύση

μια προειδοποίηση

να την βάλει

στο θρανίο

να της μάθει στην τάξη

πως τον πλανήτη να σέβεται

εκεί όπου η ψυχή μαθαίνει.

Περπάτημα λίγο παραπέρα

Λίγο πιο πέρα

πέντε βήματα

στον πλανήτη τούτο να πας

παιδί μικρό

να τρέχει

θα δεις

να μην ξέρει τι λέει

ρύσεις ακαταλαβίστικες

οι λέξεις ανακτημένες

άφησε η μία το χέρι της άλλης

από τον πανικό

και τρέξαν να σωθούν

και σχημάτισαν μετά βίας

προτάσεις μικρές

και το παιδί τραγουδάει

για να τις ενώσει

μα καταστρέφετε ότι τραγουδι λέει.

Σκοινιά

Είναι στριμωχτά

τις φτώχειας τα σκοινιά

δεν έχει χώρο

να περπατήσεις

της οδύνης τα κουμπιά

σε στενεύουν

μα δεν μπορείς αν τα ξεκουμπώσεις.

Όνειρα πουλιά

Μέσα σε σύννεφο ψηλό
από μακριά για μακριά
παρέα πετούν τα όνειρα
μαζί ταξιδεύουν
στα δικά τους όνειρα
εδώ κάτω πέφτουν
με της αλήθειας την βροχή
και οι εφιάλτες στα σύννεφα τα γκρι
πέφτουν σωρηδόν σαν
κεραυνοί.

Νοσταλγός του παρελθόντος

Λιτά και απλά

θα πάω νύχτα

να το κλέψω

μέσα από τις μνήμες

θα το αντιγράψω

και θα το βάλω

εδώ

στον κόσμο

να μείνει

να κάνει παρέα στο παρόν

να ακούσει τις ιστορίες του

να κρατήσει σημείωσης

να αποφοιτήσει

απ' της πείρας

το σχολειό.

Ατέλειωτες οι νύχτες

Ατέλειωτες οι νύχτες

που μονάχος προσπαθώ

να διώξω τα σύννεφα

για να δω το

φεγγάρι καθαρό

πόλεις να φυτρώνουν

τοίχοι μαρμάρινοι

πολυκατοικίες ψηλές

ο κόσμος να παγώνει.

Σιωπή στην μνήμη

Έχος σιωπής

άλλαξε χρώμα η θάλασσα

και μια βροχή

από μνήμη

στεγνώνει

τρέχεις να κρυφτείς

σε στενάκια

που φυσούν αέρηδες

μην σε πιάσει

ο φόβος σου

που το σκάσε από τα όνειρα

για να βάλει φωτιά

απ' έξω.

Αλήθεια σεβριτισμένη σε δίσκο

Παιδί τιμωρημένο αιωνίως

να χτυπούν την πόρτα

του δωματίου του

φέρνοντας του την αλήθεια

σε δίσκο

σεβριτισμένη.

Σε κρασοπότηρο

να του σεβρίρουν την ζωή

και να μεθάει

από την απογοήτευση

τιμωρημένο.

Μισό

Μισό κόσμο

μισή αλήθεια

μισή πραγματικότητα

μόνο αυτό σου επιτρέπουν τα μάτια

το άλλο

μονάχα η ψυχή μπορεί να δει

να παίζει παιχνίδι

να ξεγελάει

τις αισθήσεις.

Λόγια ρούχα

Τα λόγια που φοράς

να ταιριάζουν με την εποχή

για να μην κρυώνεις

και μην γεμίσουν το άδειο σακί

των κυνηγών

κράτα κάτι

γιατί θα βρεθείς στο έλεος δυσμενών,

μην φοράς τα λόγια αν δεν σου ταιριάζουν

Θα σε στενεύουν για μια ζωή

μην φοράς τα λόγια

επειδή απλά είναι στην μόδα

γιατί θα θάψεις την ψυχή σου

στο ανέκφραστο άδυτο.

Ιδέες

Πώς να κόψεις τον κόσμο σε κομμάτια

και να τον μοιράσεις,

πως κρυφά να βγάλεις τα όνειρα

μια βόλτα

κομματάκι δύσκολο

ιδέες

κυκλοφορούν μέσα στο νου σου

περιμένουν να τις δέσεις γερά

με σκοινί για να μην στις κλέψει

ο χρόνος

για να μην φύγουν από το θυμητικό σου

πως όμως να κρατήσεις δεμένο τον πόθο να τις υλοποιήσεις

κομματάκι δύσκολο.

Καράβια

Καράβια να περνούν κύματα

βλέπεις με μαύρα κιάλια

να κουβαλάν την ελπίδα

και από πάνω άσπρα πούλια να πετάν στους ουρανούς

και η ελευθερία να παραμένει κάτω στο καράβι

να συνομιλεί μαζί με την ελπίδα

μήπως βρει τρόπο να την πάει στην στεριά.

Πνεύμα αλλαγής

Βαδίζοντας δειλά δειλά

στη μονοτονία κόντρα

δεν απέμεινε ίχνος ίχνους

ούτε κάτι να πω

μα μόνο μια λίμνη ξεχείλισε

από τα μάτια μου γεμάτη

πνεύμα αλλαγής

μοσχοβολούσε κάτι νέο

κάτι διαφορετικό.

Μείνε δραστήριος

Δεν υπάρχει ησυχία

σε κόσμο με νότες φασαριόζικο

τι να την κάνεις όταν έχει δύο λογάκια

όταν τραγουδάς και συ

λίγο ησυχία βρίσκεις όπου είναι απαλή η μουσική

είναι καλό και αυτό

μα δεν υπάρχει ο λόγος να διώξεις της νότες

να εξορίσεις τα χρώματα

γιατί θα ησυχάσεις πολύ

τόσο πολύ που η ησυχία

θα προκαλεί φασαρία και μπέρδεμα στις σκέψεις σου.

Νύχτες καλοκαιρινές

Νύχτες ωραίες

καλοκαιρινές

με άστρα

τις πείρα στο κυνήγι

να κλέψω λίγες

να τις κρατήσω

για όταν έρθει ο χειμώνας

μέσα στις σκέψεις μου

για να ζεσταίνομαι όταν κάνει κρύο

και να αδειάζω χώρο

για τις χειμωνιάτικες

για να δροσίζομαι

όταν έχει ζέστη.

Ανάμεσα σε παρελθόν και μέλλον

Στεκούμενος ανάμεσα

σε παρελθόν και μέλλον'

για τον κόσμο απορώ

θέλοντας να βάλω την λογική μπροστά

να οδηγήσει

γιατί εγώ δεν ξέρω τον δρόμο

μήτε τον προορισμό.



ISBN: 978-618-84539-7-5